

El nou Teatre Principal de Mallorca, a escena

El Teatre Principal, depenent del Consell de Mallorca, es convertirà en un ens autònom, amb personalitat jurídica, patrimoni i gestió pròpia.

Dins dels objectius que el Pacte de Progrés es va imposar per ésser assolits en aquesta primera legislatura, hi havia una reordenació de tota l'estructura del Consell de Mallorca. Un dels elements bàsics d'aquesta reforma era el Teatre Principal, que aspirava a ser el "buc insígnia" –segons el seu director, Pere Noguera– del teatre mallorquí.

ARXIU / JOAN CELIA

A partir del pacte polític entre el PSOE, PSM, UM i EU, de juliol de 1995, que suposà la creació de l'anomenat Pacte de Progrés que des d'aleshores governa el Consell de Mallorca, l'àrea de cultura del Consell va recaure en Damià Pons, del PSM–Nacionalistes de Mallorca. Una de les primeres mesures del nacionalista fou la d'impulsar un concurs per dotar al Teatre Principal d'un director de reconegut prestigi dins el món teatral mallorquí, per tal de potenciar al màxim el Teatre, no només com a recinte de representacions d'obres, sinó sobretot convertint-lo en generador i normalitzador del teatre mallorquí, en prou mala situació aleshores. El concurs va ser guanyat pel director de teatre Pere Noguera. Des d'aquell moment, el nou equip –amb Pons i Noguera al capdavant– començaren la reorientació en la gestió del Teatre.

Un dels primers objectius va ser canviar radicalment la programació, cuidant més els criteris lin-

güístics i qualitatius, de manera que el Teatre fos un centre irradiador de teatre de qualitat i en català. Ho feren a partir de dues vies. Per una banda, portant produccions foranes en català i, per l'altra, impulsant molt la producció pròpia i la co-producció. Juntament amb una acció decidida d'ajudes, feta des de la Comissió de Cultura, als grups teatral mallorquins, s'esperava que d'a-

el Teatre assolirà personalitat jurídica pròpia i tindrà uns pressupostos gestionats autònomament, la qual cosa li assegura poder incidir més i millor dins el panorama teatral mallorquí. S'espera, d'aquesta manera, que el Teatre impulsi encara més la normalització lingüística dins el teatre mallorquí, sigui de cada cop més motor de la professionalització dels grups i col·lectius teatrals illencs, permeti un

ARXIU / JOAN CELIA

questa manera es pogués reorientar tot el panorama escènic mallorquí, aconseguint cada cop més alts nivells de professionalització. Aquesta acció combinada ha permès l'existència, avui en dia, d'una mena de circuit teatral arreu de Mallorca, que mou uns vint milions de pessetes.

La següent passa era, és, la conversió del Teatre Principal en un ens autònom. D'aquesta manera,

accés al teatre de cada vegada més ciutadans i intensifiqui força l'activitat d'ajuda i assessorament a tots els grups que ho demanin.

L'objectiu final d'aquesta reforma ha de significar que el Teatre Principal es convertesqui, com deia el seu director Pere Noguera, en el "buc insígnia" del teatre de Mallorca.

Dalt, Damià Pons, conseller de Cultura del Consell de Mallorca.
Baix, façana del Teatre Principal.

Miquel Payeras